सर्गः २ इत्यङ्गितीशेन वशिष्ठधेनुर्विज्ञापिता प्रीतितरा बभूव। तदन्विता हैमवताच्च कुक्षेः प्रत्याययावाश्रममश्रमेण ॥ ६७ ॥ तस्याः प्रसन्नेन्दुमुखः प्रसादं गुरुर्नृपाणां गुरवे निवेद्य। मुखप्रसादानुमितं प्रियायै शशंस वाचा पुनरुक्तयेव ॥ ६८ ॥ स नन्दिनीस्तन्यमनिन्दितात्मा सद्वत्सलो वत्सनिपीतशेषं। पपौ वशिष्ठेन कृताभ्यनुज्ञः शुद्धं यशो मूर्त्त इवातितृप्तः ॥ ६९ ॥

इत्यमिति। वशिष्ठस्य धेनुः प्रीतितरा अतिसंतुष्टा बभूव किं० धेनुः राज्ञा इत्थं निवेदिता पु० किं० तेन राज्ञा अन्विता पु० किं० हैमवतात्कुक्षेः आश्रमेण आश्रमं प्रत्यागता ॥ ६७ ॥ तस्या इति। राजा तस्याः कामधेनोः प्रसादं पुनरुक्तवत् सुदक्षिणायै शशंस जगाद किं० राजा प्रसन्न इन्दुरिव मुखं यस्य सः पु० किं० नृपाणां मध्ये श्रेष्ठः किं० प्रसादं मुखस्य प्रसन्नतया ज्ञातं किं कृत्वा गुरवे निवेद्य ॥ ६८ ॥ सदिति। स राजा नन्दिन्याः धेनोः स्तन्यं दुग्धं पपौ किं० सः अनिन्दित आत्मा यस्य सः पु० किं० सद्वत्सलः सज्जनेषु प्रेमवान् पु० किं० वशिष्ठेन कृता अनुज्ञा यस्य सः इवोत्प्रेक्षते अतिशयतृषितः सन् शुद्धं यशो मूर्त्त इव पपौ किं० दुग्धं वत्सेन पीतस्य शेषं ॥ ६९ ॥